BORA
RENKLİ
FATOŞ
HAFTALIK RESİMLİ EĞLENCE DERGİSİ

KİM KİMDİR?

BU DA NE? BASRİ BİR CEZA EVİNDEN Mİ KAÇIYOR DERSİNİZ ?..

TIPKI BASRİ BU !..

AYNİ BASRİ GİBİ KOŞUYOR !..

BAYANLAR BAYLAR, RESMİNİ GÖRDÜĞÜNÜZ BU KAÇAK MAHKÜMDAN SAKININ... TEHLİKELİDİR !

BASRİ !. TIPKI SANA BENZİYOR...

AKŞAM BASRİ İLE FATOŞ OTURMA ODASINDA TELEVİZYON SEYREDERKEN...

ŞİMDİ GÜNÜN HABERLERİNİ VERECEK !.

GÜNÜN KISA HABERLERİ...

26/Mart/1968 Sayı : 1 HER SALI 75 KURUŞ

ERTESİ SABAH...

FATOŞ, DIŞARI ÇIKIP GAZETE ALSANA. KAÇAK MAHKÛM HAKKINDA BİRŞEYLER VARDIR!..

NİÇİN KENDİN GİDİP ALMIYORSUN?

FAKAT, FATOŞ!

BASRİ, APTALLIK ETMEYİ BIRAK POLİS BELKİ ONU ÇOKTAN YAKALAMIŞTIR!..

FATOŞ'UN HAKKI VAR. FAKAT GENE DE DİKKATLİ OLMAM DAHA İYİ.. BİRİSİ BENİ YANLIŞLIKLA O HAYDUT HERİFE BENZETEBİLİR!..

ETRAFTA KİMSE YOK. ÇIKMANIN TAM SIRASI...

ZONK!

FATOŞ!

BENİ YAKALADILAR!..

BASRİ BEYLERE GAZETE BIRAKMAK HERGÜN YENİ BİR TUHAFLIĞA SEBEP OLUYOR...

ZIP!

KİMSENİN SENİ YAKALADIĞI YOK.. FAKAT ÜMİTSİZ BİR CANİ GİBİ HAREKETE DEVAM EDERSEN BİRİ YAKANA YAPIŞABİLİR!..

BELKİ BENİ BUDALA SANIYORSUN, AMA BAK GAZETE NE DİYOR FATOŞ!

PİRE NURİ'Yİ YALNIZ POLİSLER DEĞİL, KENDİ ÇETESİ DE ARIYORMUŞ... ÇÜNKÜ ÇALDIKLARI PARAYI NEREYE SAKLADIĞINI ASLA SÖYLEMEMİŞ!..

BEN DE TAM PİREYE BENZİYORUM!

HIK!

BUGÜN İŞE GİTMEK İSTEMİYORUM!..

BASRİ, BIRAK BU SEBEPSİZ KORKUYU!..

ZATEN SEN İŞE GİTMEZSEN BAY ŞAKİR MUHAKKAK SENİ ARATIR!..

DOĞRU SÖYLÜYORSUN.. GİDİYORUM!..

EN DOĞRU ŞEYİ YAPTIM SANIRIM... BASRİ'Yİ İŞE GÖNDERDİM, BU GÜN... GERÇEKTEN BU OLAY SİNİRLERİNİ PEK BOZMUŞTU!..

ÇİTİN ARKASINDAN SÜRÜNEREK GEÇERSEM KİMSE BENİ FARKETMEZ!..

MERHABA BAŞRİ...

YAKAMI KALDIRAYIM... TANINMAK İSTEMİYORUM!..

Hİ!.. BASRİ!..

OH, BÜTÜN ÇABALARIM BOŞ... HERKES KİM OLDUĞUMU BİLİYOR!

Hİ... BASRİ BEY AMCA!

Hİ, PİRE!

PİRE Mİ?. GÜZEL, NİHAYET BENİ TANIMIYAN BİRİ ÇIKTI... ÇOK İYİ!..

PİRE?..

BENİM PİRE NURİ OLDUĞUMU SANIYORLAR!..

VIIIZ!

MESELE AYDINLANIN-CAYA KADAR ŞU ARABANIN ARKASINA SAKLANAYIM!..

PİRE BÜYÜK BİR DALAVERA PLÂNLAMIŞ OLMALI!..

ÖYLE YA!.. YOKSA BİZİM ARABANIN ARKASINDA NE İŞİ VAR?..

NE TARAFA, PİRE?

BU SEFER BÜTÜN VURĞUN BİZİM OLACAK!..

TEŞEKKÜR AHBAPLAR.. BENİ BEKLEMENİZE LÜZUM YOK EVE OTOBÜSLE DÖNERİM...

BU... ŞAKİR'İN BİNASI!

ŞİRKETİN GENEL MERKEZİ BURASI...

PİRE, SEN BİR DAHİSİN... POLİSLER BURAYA SAKLANDIĞIMIZI ASLA AKILLARINA GETİRMEZLER!!

DUR PİRE! ACELE ETME... BİZ DE SENİNLE GELİYORUZ!..

O SIRADA BAY ŞAKİR BASRİ'NİN İŞİNE GELMESİNİ SABIRSIZLIKLA BEKLİYORDU!!..

NEREDE BU DALGACI. NEDEN HÂLÂ MASASININ BAŞINDA DEĞİL?

KÖŞEDEKİ KANTİNE GİDİP BİR BAKMAMI İSTER MİSİNİZ BAY ŞAKİR?

HAYIR! KENDİM GİDECEĞİM.. İŞİNDE OLMASI GEREKİRKEN ORADA GIRGIR GEÇTİĞİNİ GÖRÜP ELİMLE YAKALAMAK HOŞUMA GİDER!.

TAM DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ.. KALK BAKALIM!.. HAYDİ İŞİNİN BAŞINA!..

NE YAPIYORSUN BABALIK?.. BENDEN NE İSTEDİĞİNİ ANLAMIYORUM.. BUNDA BİR YANLIŞLIK VAR AMA---

SALLANMA!

VEZNEDARLAR AŞAĞIDA BEKLİYOR... HESAPLARINI TUTTURMAK İÇİN ONLARA YARDIM EDECEKSİN!.

VEZNEDARLAR MI ??!

NE DEMEK İSTİYORSUNUZ YANİ?

GİDELİM BAKALIM!..

HA ŞÖYLE İŞTE..

GÜNAYDIN, BASRİ!

GÜN- AYDIN BAY ŞAKİR!..

BASRİ!?

EE... BU KİM? KİM? KİM BU YAHU??!..

BU PİRE NURİDİR!.. POLİ- SİN ARADIĞI KAÇAK MAH- KÛM!!

YA ÖYLE Mİ? ASIL SİZ PİRE NURİSİ- NİZ!..

BEN Mİ PİRE NURİ!.. BEN BASRİYİM, BASRİ!..

BEN DE ŞAKİRİM, YA- NILMIYOR- SAM...

KİM KİMDİR, ANLIYALIM... ALO FATOŞ.. DOĞRU BU- RAYA GELİN, LÜTFEN. PO- LİS DE GE- TİRİN!..

İKİSİNDEN DE KURTULMAK Gİ- Bİ İYİ BİR FİKİR GELİYOR AKLI- MA HANİ...

DAHA YAVAŞ, HANIM!

BAY ŞAKİR... GELDİK!

FATOŞ!. AKLIMI KAÇIRACAĞIM... ÇABUK SÖYLE BUNLARDAN HANGİSİ BASRİ?.

VAY!.. BUNU SÖYLEMEK OLDUKÇA ZOR!.

HADİ BAYAN HANGİSİ O?!.

KESİN OLARAK SÖYLEMEK İÇİN TEK BİR YOL VAR.. HAFTALARDIR BASRİ'Yİ, EV İŞLERİNDE BANA YARDIM ETTİRMEYE ÇALIŞIYORDUM.. BANA SÖZ VERDİĞİ YOKTU... ŞİMDİ BAKALIM...

KABUL! SÖZ VERİYORUM!

ÇÖPLERİ DÖKECEĞİM... ALIŞVERİŞE ÇIKACAĞIM... GARAJI TEMİZLİYECEĞİM!..

BU SAHTEKÂRI TUTUN!.. BASRİ ÖLÜR DE BU İŞLERİ YAPACAĞINA ASLA SÖZ VERMEZ BANA!..

OHH!

DÜNYA MASALLARI

1968 YILINDA
DURAN OFSET BASIMEVİ'NDE
DİZİLİP BASILMIŞTIR.

HUANG ile GÖK CİN!

Çinin küçük bir köyünde çok cömert, iyi kalpli, genç bir öğrenci yaşıyordu. Yaptığı iyiliklerle ün salmıştı. Herkes ondan söz ediyor, onu övgülere boğuyordu.

Huang iyi olduğu kadar da alçak gönüllü idi. Oysa, küçük köylerde en ufak olaylar çabuk öğrenildiğinden Huang gittikçe daha çok ün salmaktan kurtulamıyordu. Kendesi için sıralanan övgüler onu pek utandırıyordu.

Pek hüzünlü bir günde, Huangın en iyi dostlarından Siya adlı bir genç öldü. O, bir anne ile altı küçük kardeşten kurulu ailesinin tek dayanağı idi. Onsuz, ev halkı yoksulluğun kucağına düşecekti.

Bunun üzerine Huang, onların yanında Siyanın yerini almıya karar verdi. Fakat Huang okuma ve yazma ile uğraşan biri idi. Elleriyle hiç çalışmamıştı, ticarette hiç bir denemesi yoktu. Bu kararı bir cesaret örneği oldu, çünkü sahip bulunduğu pek az servet çarçabuk eriyip bitmişti.

Huangda yoksulluğun eşiğinde olduğundan durumu bütün açıklığı ile gözönüne aldı : "İşte ben kitaplarımın ve defterlerimin önünde otururken zavallı aile açlıktan ölmek üzere. En iyisi, tüccar olmak için edebiyatı bırakmamdır. Böylece neler yapabileceğimi göstereceğim."

Huangın tasarısı pek çabuk öğrenildi, herkes yapmayı göze aldığı bu büyük fedakârlıktan dolayı onu alkışladı. Kendisine öyle yardım ettiler ki fakir öğrenci zengin bir tüccar oldu.

Birgün Nankin'den dönerken, dinlenmek için bir hana uğradı. Bir fincan çay içmek için oturduğu anda, içeriye garip bir kimse girdi. Çok uzun boylu olduğu kadar da zayıftı, öyle ki derisinin altından kemikleri sayılabilirdi. Uzak bir köşede, başı ellerinin arasında olarak oturdu, pek büyük bir üzüntü içinde görünüyordu. Onunla ilgilenip haline acıyan Huang kendisine yaklaşarak tatlı bir sesle, Çinlilerin en seçkin nezâket sözlerini kullanarak, adamcağıza nasıl bir derde uğramış olduğunu sordu.

Yabancı, karşılık vermiyerek başını salladı. Onun bu kadar zayıflığını gören Huang, aç olduğunu, fakat parasızlıktan oruç tutmak zorunda kaldığını düşündü. Bu sebepten onun önüne dopdolu bir tabak yemek getirtti.

Adam tabağın içindekini büyük bir iştiha ile göz açıp kapayıncaya kakadar yiyip bitirdi.

Huang pek tatlı bir sesle :

-Memnun oldunuz mu? diye sordu.

Ama karşılığını beklemeden aç yolcu için iki kişinin doyabileceği bir yemek daha ısmarladı. Bu yiyecek de birinci kez olduğu kadar çabuklukla silinip süpürüldü

Böyle bir iştiha karşısında, Huang pek büyük bir şaşkınlığa uğradı. Ona göre, yabancı çok uzun zaman oruç tutmuş olmalıydı, hemen zavallı yolcuyu doyuracak kadar her cinsten etler getirilmesini emretti. Garip adam bunları da öncekiler gibi çarçabuk yuttu. Etler önünde ancak birkaç dakika kalabilmişti, ama bu kez doyduğunu söyledi. Yerinden kalkıp Huangın önünde derin bir saygı ile eğildi.

-Üç yıldır böylesine iyi yememiştim, dedi.

Huang onu büyük bir hayretle süzdü :

-Adınızı öğrenebilir miyim? diye sordu. Çinin neresinde oturuyorsunuz?

Huang bunları söylerken bu ülkede adet olduğu üzere tam bir Çinli nezaketiyle eğilmişti.

Kim olduğu bilinmiyen yabancı :

-Size adımı söyliyemem, yalnız şu kadarını öğreniniz ki, benim evim yoktur, diye karşılık verdi.

Böylesine kaçamak bir cevap karşısında, Huang aşırı meraklı davranmış olmaktan korktu. Daha fazla ısrar etmiyerek çekildi. Yoluna devam etmek için eşyasının hazırlanmasını emretme zamanı idi. Birkaç dakika sonra, yola koyulduğunda yabancının da peşinden geldiğini gördü. Huang en yüksek nezâket sözlerini kullanarak buna itiraz etti :

- Niçin beni tâkip ediyorsunuz? Benimle gelmeye sizi iten kim?

- Bu konuşma tarzı, yabancı kimseye, dolambaçlı bir şekilde Huangın yoluna yalnız devam etmek istediğini bildirmesi demekti.

- Dostum, diye karşılık verdi yabancı, bilmediğiniz büyük bir tehlike içindesiniz, sırası geldiğinde yardımınıza koşarak size kimliğimi açıklıyacağım.

Daha fazla birşey söylemedi, Huang da yanı sıra gelmesine boyun eğdi.

İlk konakta Huang dostunun açlığını gidermek için pek bol bir yemek hazırlattı. Oysa adam, artık yiyecekle ilgilenmemek gerektiğini, çünkü kendisinin ancak yılda bir kere yediğini söyliyerek itirazda bulundu.

Bu açıklama Huanga insandan başka bir varlığın karşısında olduğunu düşündürdü. Bu Çinde yaşıyan Cinlerden biri idi. Bunun üzerine konuğuna karşı daha sevimli, daha nazik davranmaya çalıştı. Yolculuğu sırasında Huangın oldukça geniş bir mesafeyi nehir üzerinden geçerek alması gerekiyordu. Bunun için jonk denilen gemilerinden birine bindi.

Birdenbire rüzgâr şiddetle esmeye ve gemi tehlikeli şekilde sallanmaya başladı. Bir fırtına koptu. Rüzgâr kuvvetini öyle artırdı, dalgalar öyle kabardı ki, sonunda gemi battı. Bütün yolcuları azgın nehre döküldü.

Huang uşaklarını ve mallarını kaybetmişti. Öbür yolcular çoktan boğulmuşlardı. Fakat yalnız o suyun yüzünde kalabilmeyi başarmıştı. Azar azar rüzgâr yumuşadı, dalgalar yatıştı. O zaman Huang nasıl sağ kalabildiğini anladı : Handa imdadına koştuğu aç adam onu omuzları üzerinde taşıyor ve fırtınanın etki gösteremediği bir verde demirli bulunan bir gemiye doğru hızla yüzüyordu. Adam Huangın gemiye çıkmasına yardım etti ve hemen suya dalarak gözden kayboldu.

Zavallı Huang, herşeyini yitirmiş olduğundan dolayı derin bir ümitsizlik içindeydiki, kurtarıcısının kolları mallarla dolu olarak tekrar suyun yüzüne çıktığını hayretle gördü. Adam bir çok kere daldı, böylece çok geçmeden Huangın bütün malları geminin güvertesinde toplanmış oldu. Kendisine bu iyiliği yapan yabancıya nasıl teşekkür edeceğini bilemiyordu.

- Size daha önce hayatımı borçluyum, işte şimdi de mallarımı kurtardınız, dedi.

Adam ise sadece :

- O halde şimdi sizden izin istiyebilirim, diye karşılık verdi.

- Ah! Hayır, diye yalvardı Huang. Gitmeyiniz. Bu yolculuğu birlikte bitirelim. Bütün bu malları düzene koymama yardım ediniz.

Adam da zaten bunu çoktan yapmak istiyormuş gibi davrandı. Gemi harekete hazırlanırken Huang, yol arkadaşının yardımı ile eşyasını saymaya koyuldu.

- O kadar talihsiz insanın hayatına mal olan bu fırtınada ben yalnız bir altın toplu iğne kaybettim, dedi.

Bu sözler henüz ağzından çıkmıştı ki, yol arkadaşı suya daldı. Birkaç saniye sonra, tekrar çıkarak altın iğneyi Huanga uzattı.

Huang bu minnet gösterisi karşısında mahçupluk duyuyordu. Az önceki sözlerine şunları ekledi :

- Gerçekten nereye gideceğinizi bilmiyorsanız, size evime gelip benimle oturmanızı teklif ediyorum.

Adam Huangın teklifini kabul ederek , gelip onun evine yerleşti.

Bir yıl geçti. Handa karşılaşmalarının dönüm gününde, Huang çok güzel bir şölen hazırlattı. Dostunun yılda bir kere yemek yediğini unutmamıştı. Gerçekten, Huangın hazırlatmış olduğu ve yüz kişiyi doyurabilecek yemekler, bir anda konuğun ağzında kayboldular. Ortada artık hiçbir şey kalmayınca yabancı kişi Huangın önünde derin bir surette eğildi :

- Asla, dedi, kendini düşünmeden/önce çevresindekilerin iyiliğini düşünen sizin gibi bir insana rastlamadım. Sizden bir daha hiç dönmemecesine ayrılmak zorundayım . Şimdi benim kim olduğumu öğreniniz.

Huang dikkat kesilmiş, dinliyordu :

- Ben Gök Ciniyim, diye açıkladı olağanüstü kişi. Beş yıl süresince yeryüzünde gezinmem gerekiyordu. Şimdi sürgünlüğüm sona erdi.

Huang hem korkuya kapıldı, hem de büyük bir saygı duydu.

Gösterişsiz evinin Gök Cinine lâyık konukseverliği gösterememiş olmasına üzüldü. Davetlisi onu yatıştırdi.ve şunları söyledi :

- Şu anda bir dilekte bulun, onu yerine getireceğim.

Gök Cini bu sözleri söylerken hava kapandı ve bir gökgürültüsü uzakta dalga dalga yankılar yaptı. Bir fırtına başlamak üzereydi. Bu Huanga güzel bir dilekte bulunma fikrini verdi.

- Bulutlar arasında bir gezinti yapmak isterdim, dedi.

Huang göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir an içinde kendini boşluğun uçsuz bucaklığı ortasında, a-

HENÜZ FIRSAT VARKEN NİYE KAÇ-MADIK?

BU EĞLENCELİ AİLE OYUNUNUN SONUNU GÖRMEK İÇİN!..

ÇÖPLERİNİZİN HİÇ DÖKÜLMİYE-CEĞİNİ UMARIM, BAYAN!..

HAYDİ, PİRE! YÜRÜ BAKALIM!

BASRİİ!

TABİİ SANA BİRAZ TAKILMAK İSTEDİM... SENİ ELBETTE Kİ TA-NIDIM... HER ZAMAN AYNISIN! TAM BİR YİĞİTLİK GÖS-TERDİN!..

YİĞİTLİK HA!..

PEK ALA YİĞİT!.. HAYDİ İŞİ-NE DÖN!

FAKAT PATRON, FATOŞU YEMEĞE GÖTÜRECEKTİM!..

FATOŞU YEMEĞE BEN GÖ-TÜRECEĞİM, BASRİ!..

SEN ŞU HESAPLARIN KA-PATILMASI İŞİNE BAK!!

İŞTE BİR YIĞIN DAHA BAY BASRİ!..

HERGÜN BAY ŞAKİRLE ÇA-LIŞAN BİR ADAM İÇİN Pİ-RE NURİ'Yİ ENSELEMEK BİR ÇOCUK OYUN-CAĞI İDİ...

SON

FATOŞ Cesaret!..

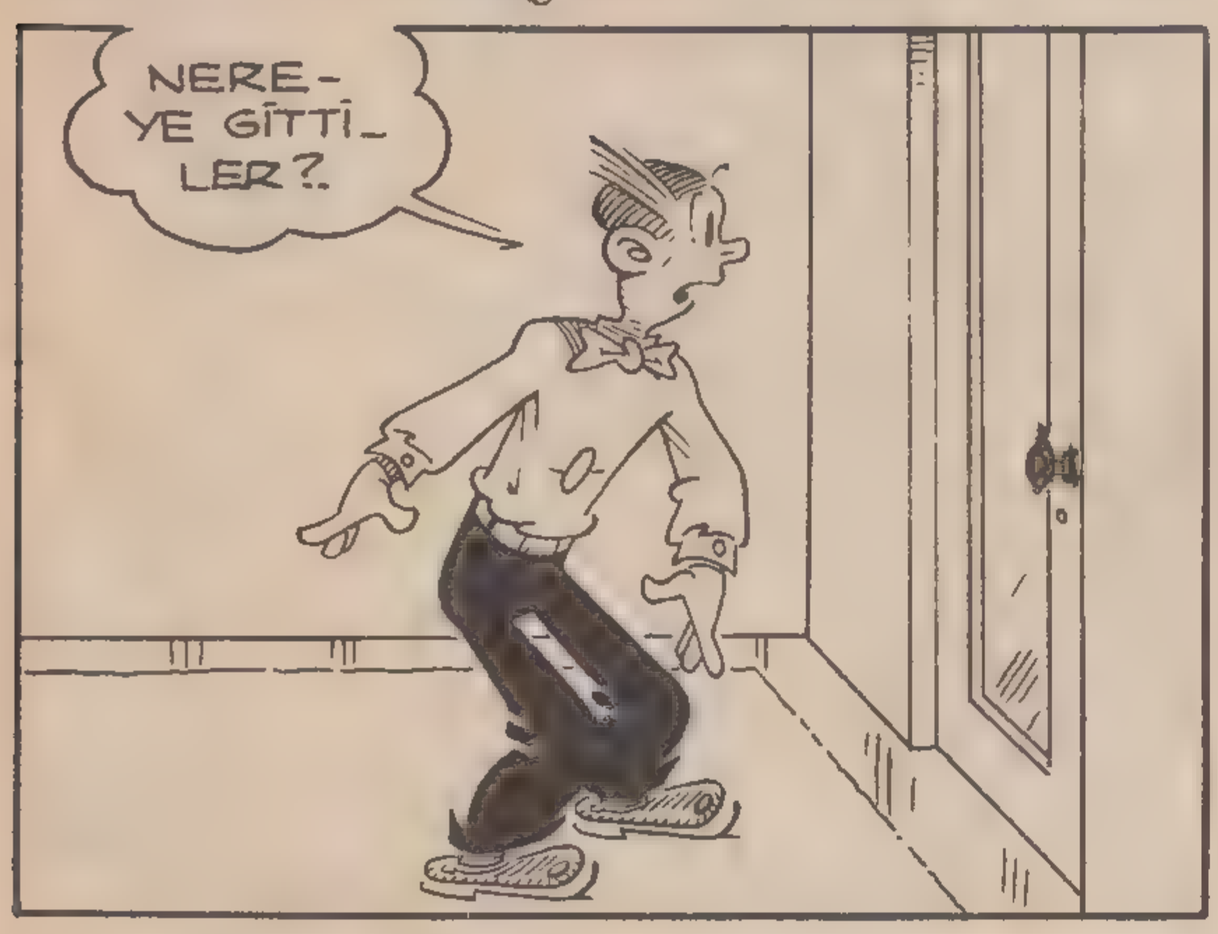

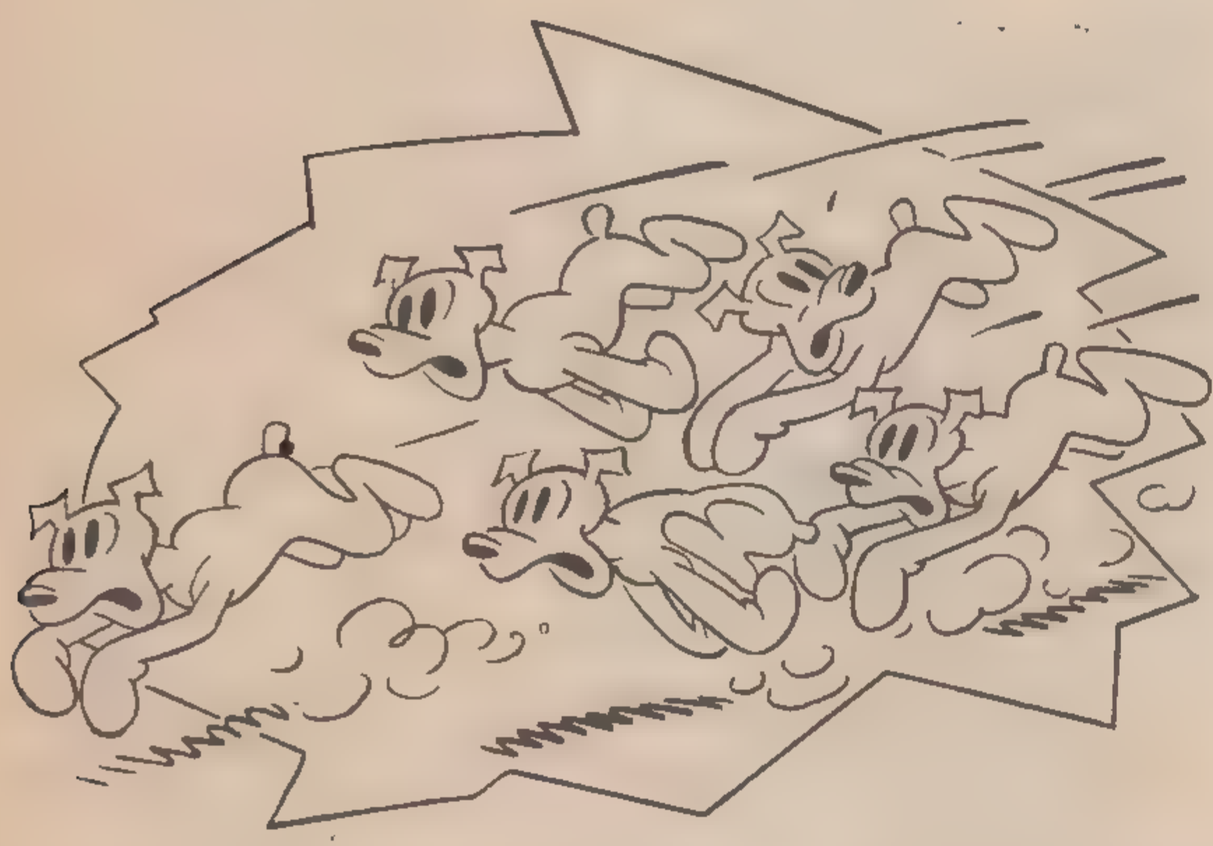

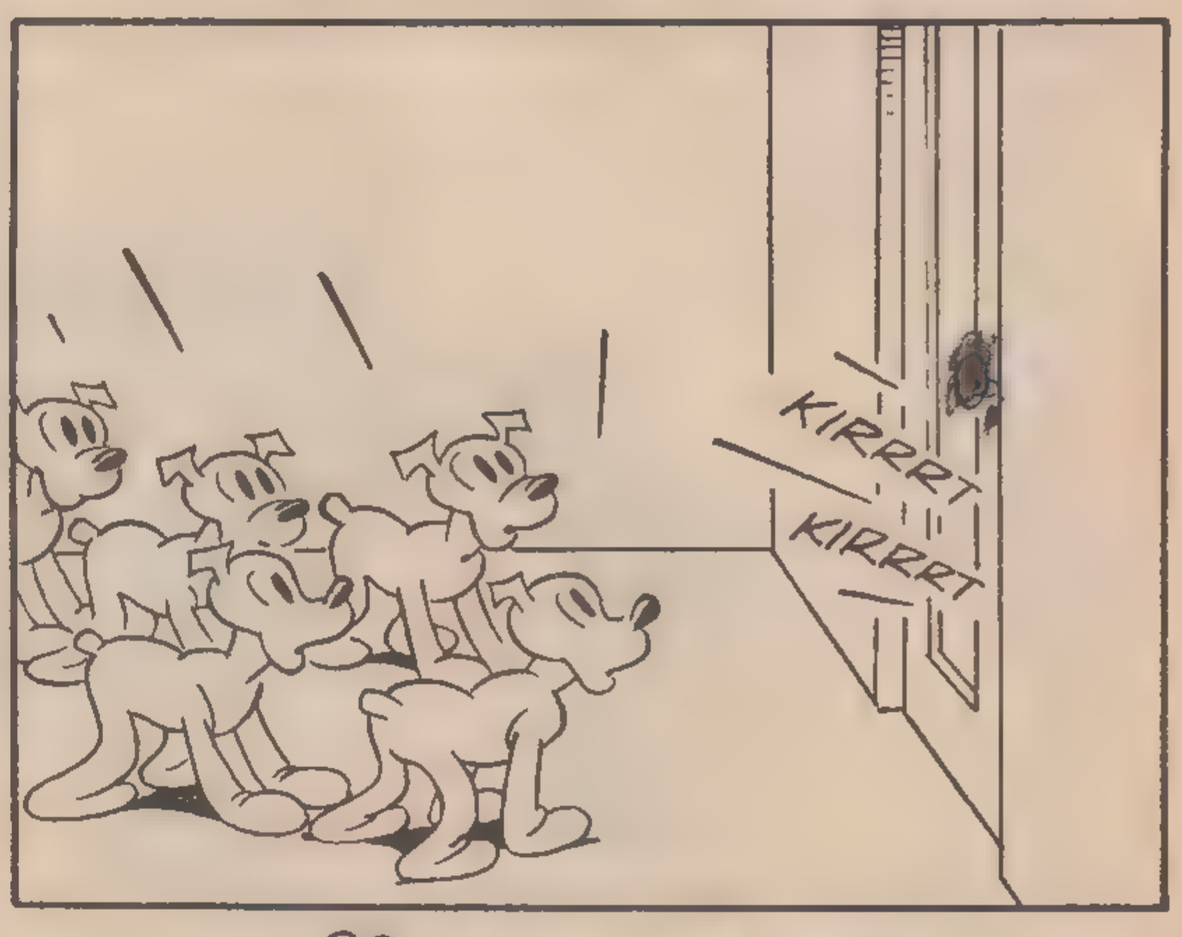

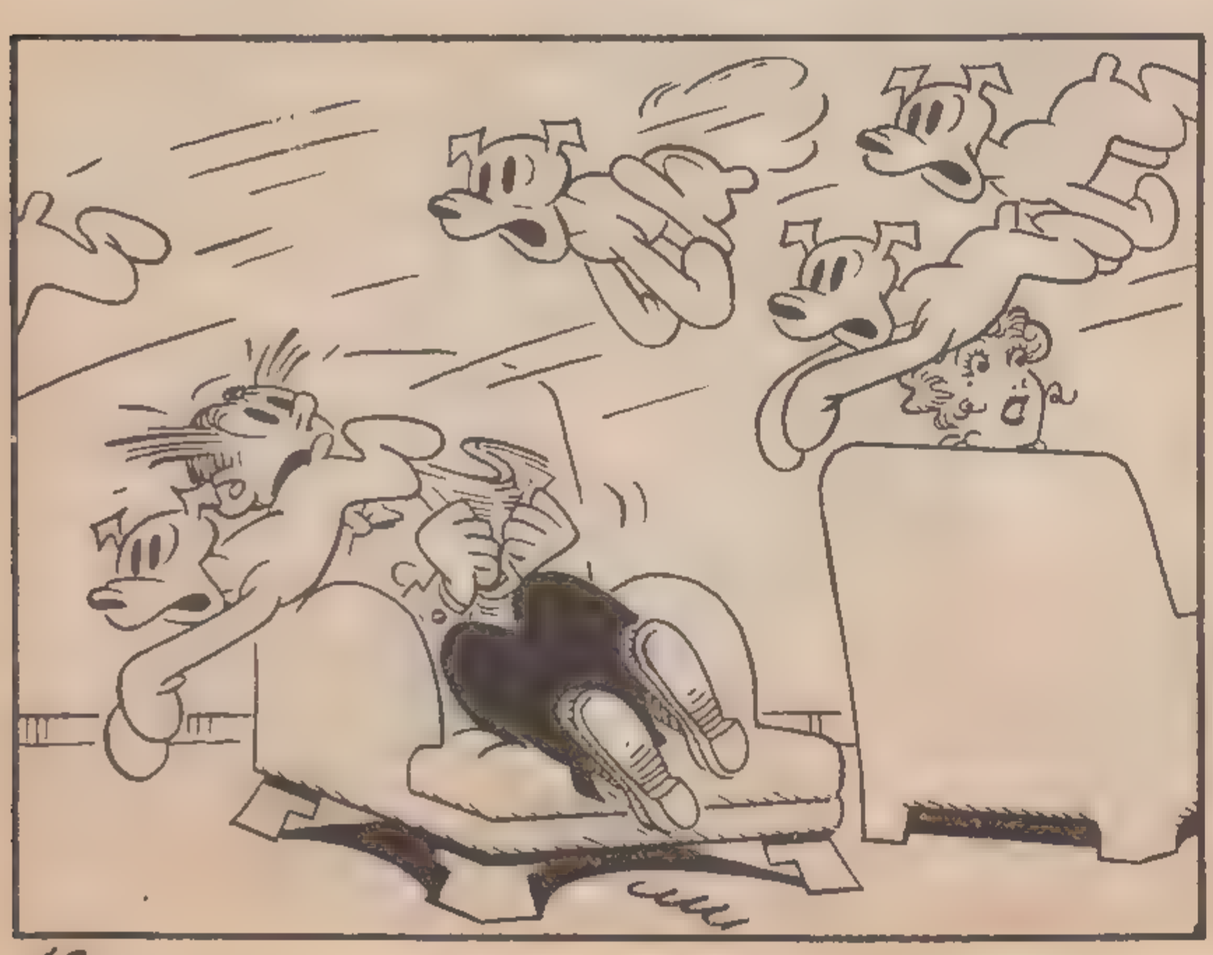

BASRİ

Yaşlanmak!..

BASRİ SANA BUGÜN ALDIĞIM YENİ ELBİSEMİ GÖSTERMEK İSTİYORUM...

NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ BANA DOĞRU SÖYLE...

HOŞUMA GİTTİ... ÇOK GÜZEL...

YALNIZ BİR ŞEY VAR... KORKARIM Kİ SENİN PEK HOŞUNA GİTMEYECEK!..

SEVGİLİM... NE OLABİLİR?..

ELBİSENİN FİYATI!..

KAÇ LİRAYMIŞ Kİ?..

DÖRT YÜZ LİRA!..

APTALCA BİR ŞAKA YAPTIM SEVGİLİM... HİÇ PARA ÖDEMEDİM... KENDİM DİKTİM!..

YİRMİ SANİYEDE YİRMİ YAŞ İHTİYARLADIM!..

SON

Fatoş

bir kalem meselesi

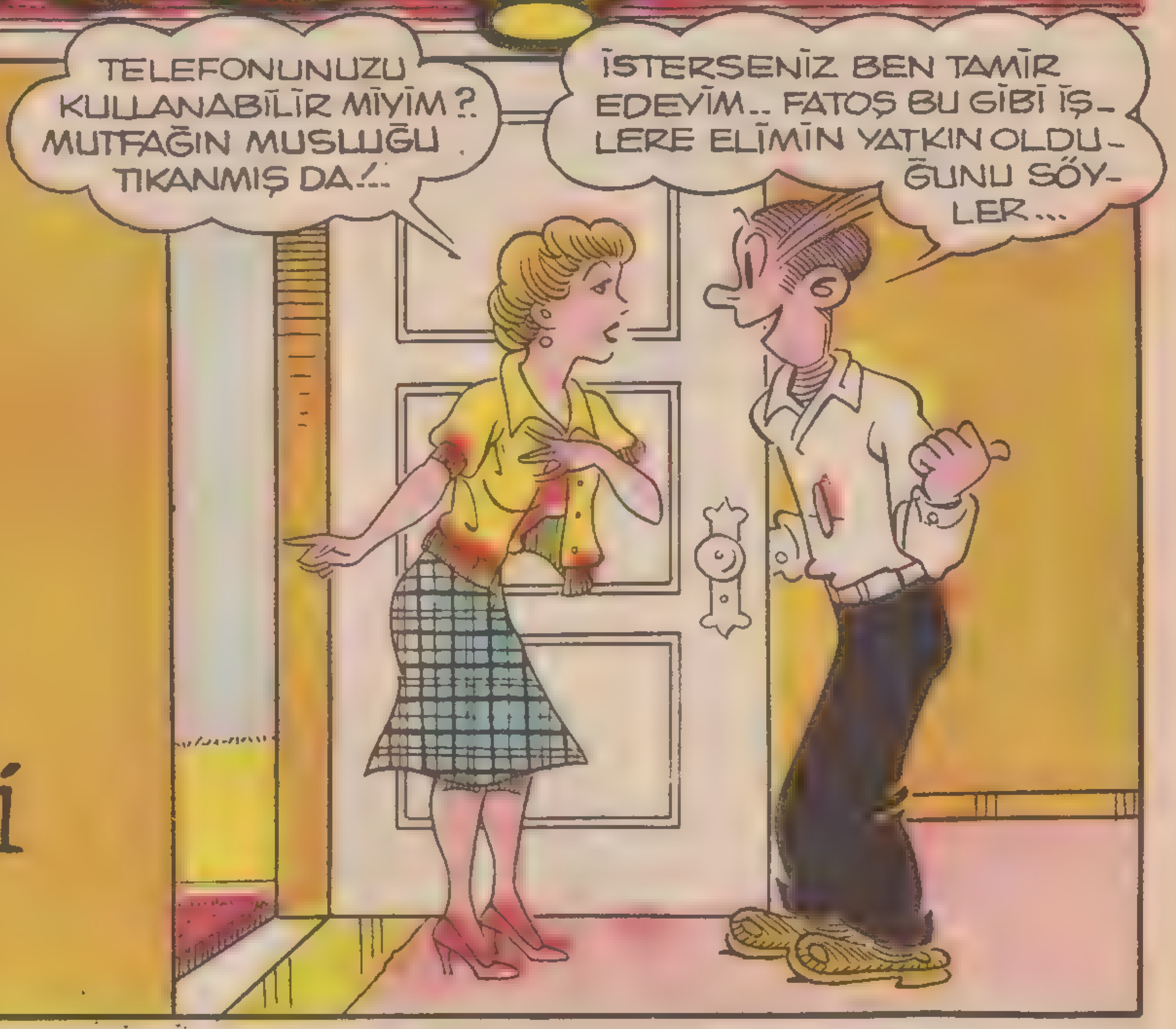

SEN BİR ALÇAKSIN BENİ TERKEDİP GİTTİN HA? KARIM BUNU BİR DUYARSA NE DER?!

BAŞKA ÇAREM YOKTU. KUSURA BAKMA BASRİ..

BİLMECENİ BİTİRDİN Mİ ŞEKERİM?

ŞEY, EVET... GECİKTİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM.. APTİ BİR İŞ İÇİN YARDIM İSTEDİ DE..

SİZİ RAHATSIZ ETTİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM.. FAKAT BASROŞ BU KALEMİ BİZDE UNUTMUŞ. VERİR MİSİNİZ?

ÖYLE Mİ?

FATOŞ GİBİ TATLI VE YUMUŞAK KALPLİ BİR KADIN BUNU NİÇİN YAPTI ACABA?!

BAK! APTİ'NİN KALEMİ.. ÜZERİNDE BAŞ HARFİ KAZINMIŞ.. BENİM GÜNAHIMA GİRDİN!

BENİ AFFET.. SANA BİR KAHVE PİŞİREYİM DE GAZETENİ OKU!

BU APTİ'NİN KALEMİ.. ONU LÜTFEN KENDİSİNE VERİN. BANA AİT DEĞİL!

HAY HAY BASROŞ!

KÜÜT.. PAT!

APTİLERİN EVİNDE KIYAMET KOPUYOR!

GÜM..

BU GECE SİZDE MİSAFİR KALABİLİRMİYİM BASRİ?

DEMEK ÖNCE CAN GELİRDİ HA?!

SON.

FATOS

DENEME!

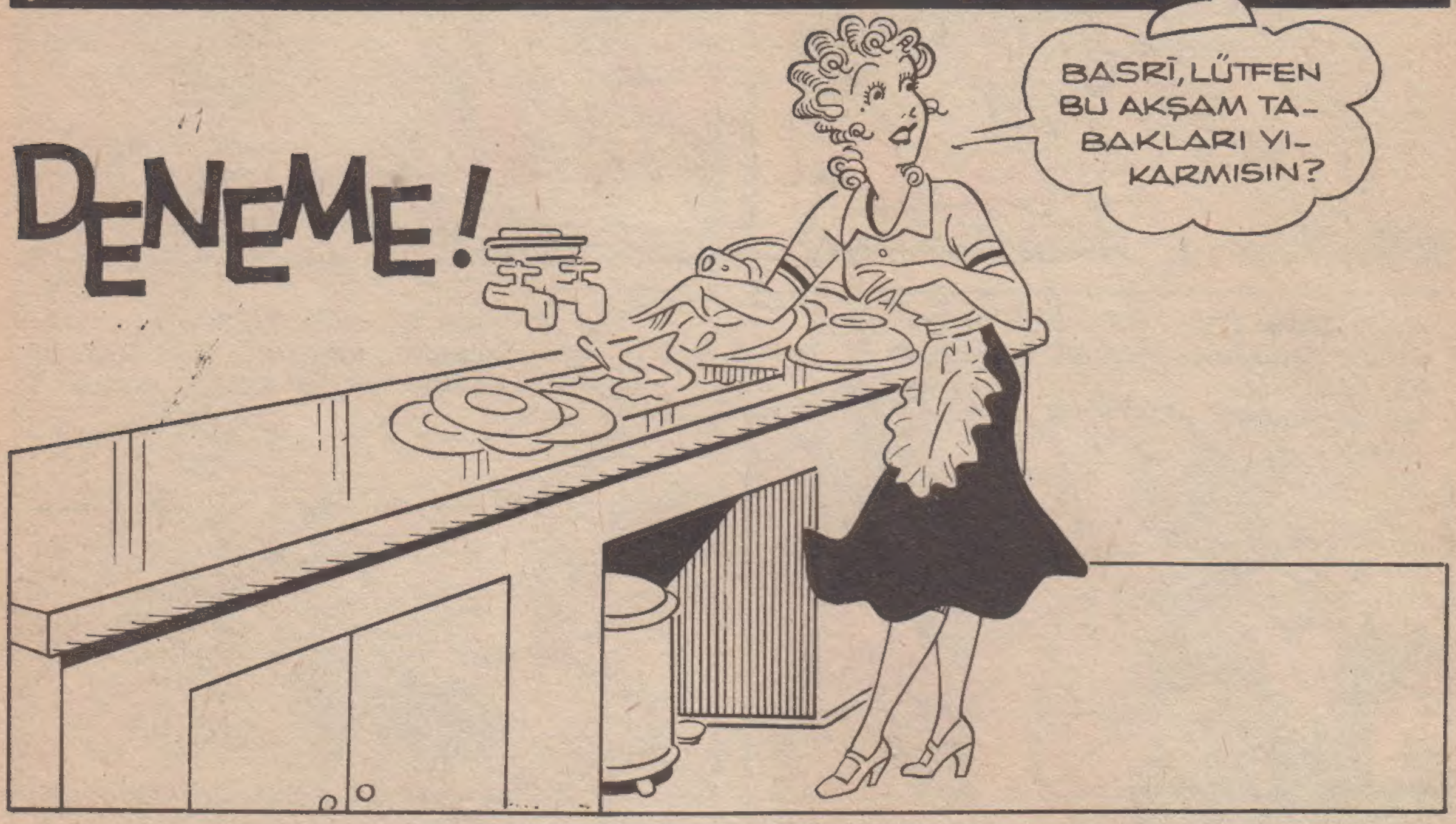

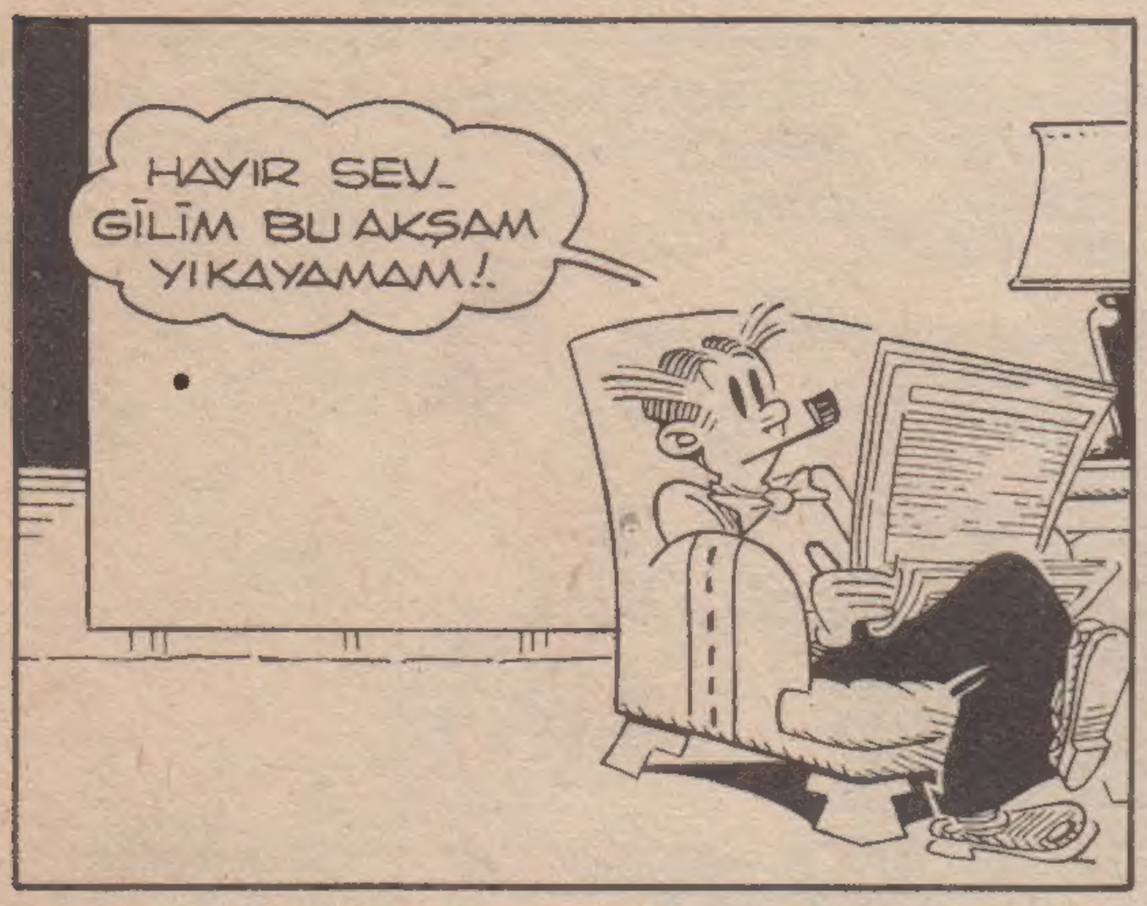

İŞTE... HEPSİ TAMAM BÜTÜN TABAK-LAR BİTTİ...

NASIL BİTTİ?..

TABİİ... BİTTİ!.. BASRİ ÇABUK BURAYA GEL!..

BİR TURŞU BİR TABAK-TA.. İKİ TANE FASULYA BİR TABAKTA... BİR TRUP BİR TABAK-TA.. BİR HAŞLAN-MIŞ PATATES BİR TABAKTA VE BİR ELMA BİR TA-BAKTA!..

BULAŞIKLARI ÇA-BUK BİTİRMENİN KESTİRME YOLUNU BULMUŞTUM AMA FO-YAM ÇABUK MEYDA-NA ÇIKTI...

BASRİ ÇO-CUKLUĞU BIRAK!

SEN SADE-CE BENİ KISKANI-YORSUN.

ÇÜNKÜ KADINLAR BULAŞIK YIKAMAYI YORUCU VE CAN-SIKICI BİR İŞ OLA-RAK KABUL EDER-LER...

LANG

ERKEKLER İÇİNSE BİR SPORDUR!..

Son

Montaj Düzeni : Ersin ÜREN

BASRİ

Zam!

BAY ŞAKİR SİZE BİR SUAL SORABİLİRMİYİM?

BİR SUAL Mİ?

ÖYLEYSE ŞU ODAYA GEÇ DE HUSUSİ KONUŞALIM...

SÖYLE BAKALIM NEYMİŞ O SUALİN?

MAAŞIMA ZAM YAPABİLİRMİSİNİZ?

BENİ DIŞARI ÇIKARIN"

BU USULU SENELERCE EVVEL NEDEN TATBİK ETMEDİM?!

KARIM GELİYOR... ÇABUK SÖYLE NEREDE SAKLANABİLİRİM?..

NEREDE O?..

BEN YALAN SÖYLEMESİNİ BECEREMEM BAYAN ŞAKİRE.. MASANIN ALTINDA SAKLANIYOR!.

DAHA SONRA...

HAH! TAMAM!.. ŞİMDİ, BENİ YORMADAN SAKLANDIĞIN YERİ SÖYLEDİĞİ İÇİN BAŞRİ'YE ZAM YAPMAZSAN... BİR DAYAK FASLI DA EVDE VAR!..

BORA
HAFTALIK
DERGİ

Sahibi : OKAN DURAN Sorumlu Yönetmen : OKTAY DURAN Müessese-Müdürü : MUSTAFA ERGÜN
Teknik Müdür : FUAT YILMAZ İlâve Çevirgeni : NADİR HAMZAGİL Yönetim Yeri : OKAN YAYINLARI
Nuruosmaniye Cad. 57 Kat5 Tel : 22 41 34 Cağaloğlu-İST. Basıldığı yer : DURAN OFSET BASIMEVİ - 27 71 34